

بَلْ آتَيْنَاهُم بِالْحَقِّ وَانْتَهُم لَكَاذِبُونَ ﴿٩٠﴾

90 Doğrusu biz onlara gerekçeli, hikmete dayalı toplumlarında hakça düzen gerçekleştirmeye esas olacak hak bir kitap getirdik. Onlar kesinlikle hâlâ yalanlarına yalan katmaya devam ediyorlar.

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿٩١﴾

91 Allah oğul-kız edinmedi. Onunla beraber hiçbir ilâh da yoktur. Aksi takdirde, her ilâh kendi yarattığını sevk ve idare eder, içlerinden biri mutlaka diğerleri üzerinde hakimiyet kurardı. Allah onların yakıştırdığı şeylerden münezzektir.

عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٩٢﴾

92 Allah duyu ve bilgi alanı ötesini, gayb âlemini ve görülen âlemi bilir. O, ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında kendisine ortak koşan müşriklerin, ortak koştukları şeylerden çok yüce ve münezzektir.

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيْنِي مَا يُوعَدُونَ ﴿٩٣﴾

★ **93** “- Rabbim, onlara yapılan tehdidi mutlaka bana göstereceksen eğer, beni bırakma” de.

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾

94 “- Bu durumda beni inkâr ile, isyan ile, baskı, zulüm ve işkence ile temel hak ve hürriyetleri, Allah yolunu, Allah yolundaki faaliyetleri engelleyen zâlim, müşrik bir kavmin içinde bırakma, Rabbim!”

وَأَنَا عَلَىٰ أَنْ تُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لِقَادِرُونَ ﴿٩٥﴾

95 “- Bizim onlara yaptığımız tehdidi, kesinlikle sana göstermeye gücümüz yeter.”

إِذْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ ﴿٩٦﴾

96 Sen, kötülüğü en güzel metodu kullanarak, anarşiyi, kargaşayı, devlet teşkilâtıyla önleyerek gider. Biz onların yakıştırmakta oldukları şeyleri iyi biliyoruz?”

وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ ﴿٩٧﴾

97 “- Rabbim, şeytanların, şeytan tıynetli ahlâksız azgınların, şeytanî güçlerin kışkırtmalarından sana sığınırım” de.

وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونَ ﴿٩٨﴾

98 “- Onların bütün işlerinde yanımda bulunup bana musallat olmalarından, kötülük etmelerinden de sana sığınırım, Rabbim!”

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿٩٩﴾

99 Nihayet, onlardan birisine ölüm gelip çattığı zaman:

“- Rabbim, beni dünyaya geri gönder” der.

لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٠٠﴾

100 “- Boşa vakit geçirdiğim dünyada Allah’ın birliğini kabul ederek, hâlis niyet ve amaçlarla, İslâm esaslarını, İslâmî düzeni hayata geçireyim, iş barışı içinde bilinçli, planlı, mükemmel, meşrû, faydalı, verimli çalışarak nimetin-ürünün bollaşmasını sağlayayım, yerinde, haklı çıkışlar yaparak, düzelmeye, iyiliğe, iyileştirmeye ön ayak olayım, cârî-kalıcı hayırlar-sâlih ameller işleyeyim” der. Hayır, onun söylediği bu söz, boş laftan ibarettir. Onların, yeniden diriltilecekleri güne kadar, geriye, hayata dönmelerini engelleyen bir Berzah âlemi vardır.

فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠١﴾

101 Sûra üfürüldüğü zaman, artık aralarındaki akrabalık bağları bitmiştir. Birbirlerinden bir talepte bulunamazlar, olup bitenleri de artık birbirlerine soramazlar.

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٢﴾

102 Hayırlı amellerinin sevaplarının kefeleri ağır basanlar, onlar, işte onlar kurtuluşa ebedî nimetlerle mutluluğa erenlerdir.

وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ

فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٣﴾

103 Ölçüye tartıya konacak değerdeki amellerinin, sevaplarının kefeleri hafif olanlar, işte onlar da kendilerini ve birbirlerini hüsrana uğratanlardır. cehennemde ebedî kalırlar.

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٤﴾

104 Ateş yüzlerini yalar. Orada suratları çirkin, dudakları acıdan çarpılmış bir halde bulunurlar.